

Jsem černá, ale Češka a chci domů, říká žena z africké chudinské čtvrti

[in novinky.cz/clanek/cestovani-jsem-cerna-ale-ceska-a-chci-domu-rika-zena-z-africke-chudinske-ctvrti-40407042](https://www.novinky.cz/clanek/cestovani-jsem-cerna-ale-ceska-a-chci-domu-rika-zena-z-africke-chudinske-ctvrti-40407042)

„V roce 1985 jsme přijeli z uprchlického tábora v Angole. Když jsme přistáli na letišti v Praze, venku sněžilo. Mysleli jsme si, že je to cukr, a hned jsme ho všichni začali jíst. Pak nás převezli do Bartošovic, kde začalo naše československé dětství,“ líčí mi v rozhovoru Penny začátky v Evropě, kam se společně s dalšími 55 dětmi dostala v rámci „mezinárodní pomoci“ ze strany československé vlády spřátelenému osvobozeneckému hnutí SWAPO, které v Namibii bojovalo za nezávislost.

Namibijci, kteří v pouštní zemi slaví české Vánoce

Vánoce

„Na dětství v Československu vzpomínám moc ráda. Bylo to sice období komunismu, ale jako děti jsme to nevnímaly. Jezdily jsme na tábory, vychovatelé tam hráli na kytary, zpívaly jsme české písničky,“ říká Penny, která společně s ostatními namibijskými dětmi strávila čtyři roky v Bartošovicích a následně dva roky v Prachaticích.

Foto: Martin Vlk

Penny Daniel ve čtvrti Katutura v namibijském Windhoeku

Během té doby se naučila plynule česky a osvojila si i řadu českých tradic. Postupem času ale v Československu padl komunistický režim a vzápětí Namibie vyhlásila nezávislost, což pro namibijské děti vyústilo ve velký životní zlom – po šesti letech se musely vrátit zpět do Afriky.

„Namibijská opozice tehdy začala hlásat, že SWAPO, které se v zemi ujalo vlády, nás prodalo do Československa. To nebyla pravda, ale namibijská vláda byla pod nátlakem, a tak zajistila náš převoz zpět do Afriky,“ vysvětluje mi.

| Chceme žít lepší život, chceme domů. Jsme černí, ale jsme Češi

Nejhorší období v životě

„Československé vládě tehdy slíbili, že se o nás postarají. Opak byl ale pravdou. Většinou jsme se dostali do adoptivních rodin do vesnic, kde často nebyla voda ani elektřina. Pili jsme ze studny či z kaluží. Ten osud v Africe pro nás nebyl přívětivý. Pro mě osobně to bylo nejhorší období v životě,“ přiznává Penny, která dnes žije v chudinské čtvrti Katutura v hlavním namibijském městě Windhoeku, kde pracuje jako asistentka zdravotních sester na psychiatrickém oddělení v jedné z tamních nemocnic.

Afrika vás naučí lhát, říkají po cestě napříč kontinentem Brezovar s Písaříkem

Muži

„Je to špatně placená práce, ale aspoň díky tomu nějak vyžiju. Moc bych chtěla zpět do Česka, protože tady je těžký život, stres a je mi tu smutno. Aktuálně je to pro mě ale nereálné, mám sice platnou zelenou kartu, díky které můžu v ČR pobývat do roku 2024, ale nemám na letenku,“ přiznává Penny, podle které by se do Česka chtělo vrátit zhruba 20 namibijských Čechů. „Chceme žít lepší život, chceme domů. Jsme černí, ale jsme Češi,“ říká.

Antropoložka Kateřina Mildnerová: V současnosti u nás žijí čtyři namibijské Češi

Kultura

Na celý rozhovor s Penny Daniel se podívejte na videu.

Více o namibijských Čechách píše antropoložka Kateřina Mildnerová v knize Černí sokoli: Pohnuté osudy namibijských dětí vychovaných v Československu, na jejíž motivy byl natočen i celovečerní film Univerzity Palackého v Olomouci koprodukováno Českou televizí s názvem Černí Češi. Více informací [zde](#).

Válka o nezávislost Jihozápadní Afriky alias Namibie

- Probíhala v letech 1966–1988. Vedla se hlavně ze základů v sousedních státech, v Angole a Zambii. Na jedné straně stála Lidová organizace Jihozápadní Afriky SWAPO, na druhé apartheidní Jihoafrická republika.
- Roku 1968 byla Jihozápadní Afrika přejmenována na Namibii.
- V roce 1976 uznala Rada bezpečnosti OSN SWAPO za jediného legitimního reprezentanta Namibie.
- Nezávislost Namibie vyhlásila v roce 1990.